

— 8 —

DEL. res cusi es regirà fil.
CON. Be vaija; mireu qu' es prou
la Tona sempre t' anganya
te posa un cap com un bou
y allà 'hont tu ficas la banya...
Jo 't flich de mossà jòh! una estona
devant d' ella 'n parlarém;
ja veuràs jo á aquella Tona,
ja fa temps que no filém:
y un dia 'ns veurém las caras;
Si 'us mireu, si:
¿Que 't figuras?...
vull dir que 'ns treurém las taras;
DEL. Aixís quedareu més puras:
pero sabs que no m' agrada
que ab un modo tant després
me confessis qu' ets tarada?...
Qu' ets pesat!!..
Oh y faig 'l pes!
CON. L' hi trauré 'ls drapets al sol.
DEL. Vols dí que porta drapets..?
CON. Que se jo ? també ets d' aquets..?
jo 't flich, que 't tornas mussol.
DEL. Be t' acompanyo.
CON. No home
si 'l pare ho veu...
DEL. Que farà?
N. Fesmo per favor, no es broma
L. bueno donchs:
, si puch torná,
ja farem petar la claca;
passéjat per tot arreu;
bueno: (encaixant.)
DEL. adeu donchs
CON. adeu maca; (pessigánli 'l bras)
DEL. jo 't flich estigas...
CON. adeu: (Delfi se 'n va per la esquerra.)
DEL. (Fidel surt de la dreta crusat de brassos y ella 's sorpreni)

— 5 —

ESCENA II.

FIDEL, DEULOFEU y luego DELÍ.

FIDEL Y DEUL. ¡Oy!!...
DEUL. Grandísim:
FID. Passi avant
DEUL. Jo so mes vell:
FID. ¡Quina treta
la lley es donar la dreta
á la paret, ignorant,
Poca latxa:
DEUL. Poca vista:
FID. Vosté no hi veu, carca-mal!
FID. Mal-carca! (Dihent aixó se'n va)
DEUL. ¡Mal lliberl!
á tothom diuhen carlista
quan no hi ha la llibertat
y tothom se porta sanya:
ve't aquí la gent d' Espanya
tarit tarot, ja hem cridat.
(S' acosta al cantó y 's posa las ulleras.)
Déixam veure si he tret res:
Empedrats.... ves qui ho diria,
hi ensopego cada dia
pero may toco dinés. (L' estripa.)
Caritat.... otro que tal
hasta la costum se'n pert.
Hospital.... ni 'ls mils: per cert
qu' hasta 'l bitllet duch malalt.
No sé; tantas sots que hi ha
y tothom hi te desgracia.
(Surt Delfi de la dreta y al mitj topa ab Deulofeu y fan
alló que suchsheix que 'ls dos se inclinan á un temps
pel mateix costat repetidas vegadas.)
DEUL. Vaja home 'm vol fé la gracia

¡LA DONA DOLENTA!

xisteix en nostra societat un ser despallat de tot noble atractiu honrat, deixán imprés en sí á cada pas la degradació del individu, lo petit del sentiment y la falsetat de la passió. Corcala familia, empresona los sentits entre un mar de delicias fictísias valentse de las armas de una cara hermosa y una honra tacada. Aqueix ser despreciat del mon, es la «dona dolenta!»

Inconsecüent en sos principis ha preferit la deshonra al treball. Potsé veyá la miseria y lluitant ha sucumbit en ser mala dona; la mort material l'espantada y la sigut assenada moralment, sens pensar, que no sentirán sos oídos mes que parailas inmundas que ofegagarán la seva conciencia mateixa.

Pobre dona! Ahont es la teva verdadera estimació, si per lo diner deusprodigar caricias falsas á aquell que ha comptat los teus purs sentiments que eran un temps enveja de las tevas amigas y avuy l'ha trasformat en un impúdich comers? Ahont es la teva virtut y la teva familia, que si acás letens no dirán may que perteneixis á ella?

Las fullas caygudas inícan á lo crudel hivern que está en plena psició de sos dominis y també es particularmet cuant á cada fulla cau una honra estimada. Evitemho; procuréu evitarho ab los consells los qui deuen y ab

la ploma los que puguen, per que la «dona dolenta» es á la fi la imatge igual d'aquella que nos dongué 'l ser, la «dona dolenta» un temps ha sigut pura, hermosa, ángel de ignocencia en sa infantes y sa pobre mare habia cubert de petons sa front y sos llabís de coral! Habia cantat dolsas cançons al peu del seu bressol fentla adormir ab marcada somrisa, veyentli un porvenir de felicitat... y aqueixa habia sigut la de ser de una «dona dolenta.» ¡Pobre mare! Desgraciada dona que tan s'afanyaba per la ditxa de sa filla! Miréula ara, que horrible contrast! Aquellas galas, enveja de las rossas, están pálidas, fralajadas... ya no respónen á los plors de la mare que la mes petita indisposició la feya viurer inquieta y tan sols son ara objecte de la vil «expresió de l'or!» Unicament té la que habia sigut pura, un cor metalisat, un cor mort! ¿No es vritat dona, que cuant no si es á temps, allavors acudéixen en un plegat en ta memoria tots los recorts de ta infantesa, de tas ben volgudas compañeras y hasta el mateix benehit amor de ta pobre mare? Oh tan poch que costaba lo ser una dona bona!

Aixis, dona dolenta, plora y remordeixthe si vols gosar d'una vida intranquila, que actualmente tindrás, pero que despres no es imaginable lo que 't pot veni. No 't faltarán plahers falsos, bacanales continuas, regalos y ofertas de valor que esborran la idea de lo gran y de lo hermós que te una dona. ¡La seva honra!

Satisfets sigan «avuy» tos saturnals desitjos

cubrint ton cos richs vestits de sedas y primorosas telas, adórnin tos brassos preciosa pedrería y llueixin en ton pit los esbelts brillants, que «demá» cuant ta joventut siga marxitada y arrugada un poch ta cara, serás per tots despreciada, que veyente sola en el mon ab una pesada vellesa (si acás hi arribas), séns l'amparo de un espós, ni de fills verda-ders y ab lo escarni dels mes, malehirás una y cent vegadas el no haber sigut una «dona bona» que tan ditxosa fóras en ta existencia!

Lo recort d'aquella vida innoble joh dona! per mes que t'hajis sabut aprofitar recullint respetables caudals, te donará un resultat que acabarás per gastarte lo que tingas de dia en dia. Te desfarás de tots los flochs y alhajas que hãjis recullit en las forsas naturals que mentres eras hermosa tenias, y tu, que tot ho desafiabas ab un desenfrenat luxu, te tancarás potsé arrepentida y apesurada en un pobre cuarto que si no tens prou valiment per soportar lo treball en que alimentarte, tindrás per únich consol personas estranyas, sens amor ni mirament en tota enfermetat que 't sobrevinga, tenint que recorrer á la benéfica casa de «Caritat» á purgar ton passat ó á exhalar ton últim suspir en un sant Hospital, ignorada de tothom, que á tal condueix lo haber sigut una «dona dolenta!»

JOSEPH O. MOLGOSA.

Dillums tindrà lloch en el teatre Romea lo benefici de la primera dama de la secció castellana, donya Virginia Perez, ab lo celebrat drama de Echegaray «O locura ó santidad.»

— 6 —

DELFÍ. de 'r per' hont vol passá....?
No sent la distancia estreta,
no retench pas ferli guerra:
m's quan tiro per la dreta,
y sté tira per la esquerra;
to al dret, 'sent esquerrá,
er la esquerra, qu' es igual
que la dreta natural
del que ab l' esquerra es dretá,
y es la esquerra la brometa
que va al dret, mirant á terra
per la dreta de ma esquerra,
qu' es la esquerra de ma dreta.
DEUL. Sí; y tan dret ha dat lo pas
que ab l' esquerra fent embulls,
m' ha donat un cop de nas
qu' hasta m' ha fet plorá 'ls ulls.
DELF. Que 'ls ulls l' hi ploran? ja 's nota
no veu que 'ls ulls no han rebut?
lo nas l' hi plora.
DEUL. Llanut
no veu qu' es que 'm cau la gota....?
DELF. Donchs dels ulls l' hi haurá saltat
la llágrima que l' enganya, (Cridant.)
DEUL. Vet' aquí la gent de Espanya
tarit tarot, ja hem cridat.
(Dulofeu se'n va per la dreta y surt Conxa per la es-
querra.)

ESCENA III.

DELFI Y CONXA.

DELFÍ. ¡Ola que tal? (Cridant.)
CONXA. Tu! que fas ?.... (Porta un mo-
cador á la ma.)
no cridis que 'l pare....

— 7 —

DEL. Aquell?.... (Cridant.)
CON. Si home calla....
DEL. Tan vell? (Cridant.)
CON. Si home calla....
DEL. Y 'hont vas....? (Mes baix.)
CON. Tinch d' aná á dú aixó á rissá.
DEL. Donchs també gastas postissos....?
CON. Jo 't flich, tothom porta rissos
donchs jo també 'n vull portá;
Sabs que estich cremat....
DEL. Delfí
CON. no me 'n parlis, ¡qu' ets bunyol
d' ensá que vas tant pel sol.
DEL. No: ca!....
CON. Y donchs....?
DEL. D' aquell d' ahí....
CON. Aquell que está....
DEL. Oh, no se
CON. si está....
DEL. Be 'l que vaig trobá
CON. qu' está allá....
DEL. No es castellá
CON. si sab fer setse molt bé;
DEL. Be ja es catalá 'l que 't dich
CON. en Fidel eh?....
DEL. Crech que si;
CON. Y fuig si es lo meu cusí;
DEL. Pro vau encaixá.
CON. jo 't flich,
era ocasió compromesa
com tots los compliments fins;
DEL. Be pero... com mes cusins
CON. que vols dir...?
DEL. hi ha mes franquesa;
CON. Jo 't flich, si una me 'n va dí
ara tu ja te 'n creus mil;
oh y cusí, ves qu' es cusí...?

A GESTUS.

Amich: tú ets l' únich que tinch
l' únich que 'm vols con jo 't vull,
l' únich que si tens un duro
me 'l deixarás ab molt gust,
tú ets amich dels que no 'n corren,
amich verdader y pur,
ab qui mos secrets confio
y de dirlos may t' acut;
ab qui lo meu cor parteixo,
ab qui 'm tracto jo de tu,
menjant en un mateix plat,
y fins de nit dormint junts;
l' únich que de 'l que 'm don' mengüa
no te 'n alegras injust,
com no 't mou may cap enveja
lo que 'n don' gloria y orgull
puig que en est mon d' ignorancia
hont no 's pot fiar de ningú,
ets tú 'l únich de qui 'm fio
ja que en aquets temps de embists,
los mes, que amichs solen dirse
se voldrian treure 'ls ulls.

GESTS.

AL MEU COR.

Variable sens igual joch de mudanas
ahont las ilusions viuen un 'hora
máquina de ressort que riu ó plora
á colp de desengany, greus ó esperanas
Desitjas ab dalé lo que no alcansas,
te demostras crudel per qui t' anyora
y estimas ingrats cors que per penyora
sembran per tot arreu desalabansas.

Glatint molt afanyós fibras troseijas
ab la tapa del pit vats nit y dia
com presoner que rompre vol las reijas;
Castell gegant, palau de jelosia,
en lo teu batallar rendit me deixas
si pogués per un altre 't cambiaria,

PERICO MATALASSÉ.

CANSÓ AMOROSA

Jó t' am, nineta hermosa,
ab pur é inmens amor!
Jó t' am, oh! candorosa,
que bella y carinyosa
m' has trossejat lo cor.

Aucells, brisas y plantas,
oygau lo meu reclam:
Aucella que quan cantas
los fers dolors espantas,
¿vols dirli, quan jo l' am?

Cefir que son front besas
por mon gelós rencor,
ab lo remó 'ab que resas
quan lo brancatje bresas,
¿dirásli, mon amor?

¡Oh! flors, que pel goig d' ella,
ni hi fet, jo, bonich ram,
¿direuli á la donzella,
ab vostre flayre bella,
direuli, quan jó l' am?

Cuyteu, sens téme obstacle
fletxeu, per mi, son cor;
digueme vostre oracle,
puig sols com per miracle
puch viurer sens s' amor,

ANDALUS DEL CLOT.

AVIS.

Los que tingan lo gust de volguer tenir encuadernat lo tomo de las composicions qu' hem publicat de «Lo Niu Guerrero» poden avistarse ab en Anton Roses, que habita carrer del Arch del Teatro, núm. 44, pis 3.º, que ho encuaderna á cualsevol preu.

La mostra la veuran en lalitografia de En Ramon Riera, carrer Ample, núm. 45.

LA ATLÁNTIDA.

Aquesta reputada societat doná dijous sa tercera funció dramática en lo teatro Jovellanos ab lo drama *Una llave y un sombrero* y la aplaudida pessa catalana del senyor Eduardo Vidal y Valenciano *Tal hi va que no s'ho creu*.

Per un particular favor á la societat prengué part á la funció lo conegut primer actor y director cómic En Jaume Molgosa, que junt ab la primera dama Na Rafela Arquer y demés aficionats de la companyia, fóren cridats en escena á cada final d' acte.

Sabém que está preparán altra vetllada literaria en la que hi serán invitats váris coneguts autors.

GUERRERS.

Aqueixa societat ha escullit per demá dissimular la representació de *La casa pairal*, del senyor Ferrer y Codina, y la pessa *Los cantos de la franca*, del senyor Pitarra, y per demá passat diumenge *Flor de un dia*, del malhaurat amprodon, y *Las dos joyas de la casa*. Ademés estant ensajant lo tant aplaudit juguet de nostre company de Redacció, En Gestus, *Retret*.

MIS LEONA Y MR. CASOBEL

Estant eridant la atenció del públich aquestas dos célebres per las arriesgas y meritorias funcions que donan en lo teatro del Circo, cual empresa está decidida á prentar bons espectacles.

També estant ensejant lo nou y aplaudit juguet *Retrets* del Sr. Gestus que desempenyarán lo Sr. Ribas y la Sra. Edenique.

VETLLADA.

L' Associació catalanista de excursions científicas doná divendres una vetllada dedicada á la malhaurada poetisa senyora Villamartin y als malaguanysats catalanistas en Felip de Saleta, Llauderia, Poch Rhialp y Cadafalch, dels qui feren la necrologia los senyors Riera y Bertran, Tobella, Torras, Aldaver, Careta, Manel Pau y altres que llegiren poesias dels malhaurats catalanistas, com també dels senyors Guimerá, Torres y Reyetó, Gallart, Gras, y algú altre que no recordem, á la memoria dels que motivaren la tant concorreguda vetllada.

ANACREÓNTICA.

Escolta nineta hermosa
en mitj d' aquet hermos prat.
Escolta que la pradera
lo secret ne guardarà.

Jo que per tú molt suspiro
y per tú estich delirant...
Mes, qué veig? Quant afligida
y trista ta cara está?

Com és que tas gallas rojas
tant groguencas s' han tornat,
y ta llarga cabellera
erissada s' ha posat?

¡Oh gran visió asombrosa!
Mirat entorn y veurás
las flors que avants tan alegres
estaban en son cercat,

Are mústigas y tristas
abaixant totas 'l cap
al veurer que tú, sa reyna,
lo plor ton rostre ha banyat.

Respóntme... ja sabs m' aymia
que tos secrets se guardar...
Si tu no 'm respons al acte
de pena quedo locat.

—T' anaba á cullí una rosa
y tres punxas m' he clavat!

J. JULIÀ Y VENTURA.

DESITJOS.

Voldria ser la gota que l' aubada
Regala e' o clavell de ton jardí,
Perque besarlo cuant joyosa 'l besas
Ab l' de ton bés pogués morir.

Voldria esser la flor que 't posarian
Si y morias, en tas blancas mans,
Per onfondrers ensems las nostras cendras
Y o poguerns separar jamay.

Per fi, desqu' haig sabut que 'ls vespres besas
Ab un San Cristo qu' á ta cambra tens
Y qu' á n' ell ans dormirte t' encomanas
Aquell San Cristo jo voldria esser.

F. XAVIER GODO.

NOSTRE FOLLETI.

Lo aplaudit juguet *Lo Cantó* que doném per folletí, de nostre company de redacció en Gestus, comensá en lo anterior núm. 34 y acabarà segurament en lo núm. 35 ó 36. Als que tingan la curiositat de guardarlo cada número, los hi donarém las cubertas gratis, finida la publicació de dit juguet.

SEGONA ÉPOCA.

Lo diari *La Correspondencia de Barcelona* torna á veurer la llum pública haventse cambiat la empresa y la redacció, puig forman part de aqueixa, dos de nostres redactors.

Saludem al colega y l' hi desitjem prosperitat.

INAUGURACIÓ.

La nova societat *Jochs Florals de Catalunya* donará, segons noticias, un dels pròxims dias de la següent setmana, y tal vegada en la nit del dijous, la sessió inaugural en lo teatro del Olimpo.

A cual obgecte 's reparteixen targetas d' invitació per los que amants de las lletras catalanas desitgen coneixer las aspiracions de dita societat, com també poesias inéditas de sos fundadors y socis, figurant entre 'ls honoraris los coneguts poetas D. Victor Balaguer, D. Teodor Llorente, D. Constantí Llombart, D. Teodoro Baró y algun altre no menos conegut.

Per los diaris locals sabrán tal vegada la certesa del dia que tindrà lloch la tant per molts ansiada inauguració.

LA GRALLA.

La Societat «La Gralla» donará Diumenje á la nit en son local del carrer Nou n.º 63, baxos, una de las sevas reunions familiars, ahont hi acut una escullida concurrencia.

DESIGUALTAT.

(A mon company En Ramon Piñol).

Al cel hi ha molts estrellas
mes brillants qu' un diamant,
entre tantas, ni una sola
pér aquest mortal n' hi ha.

¡Mes que dich! callát ma boca,
una 'n tinch y bastant gran,
sols que 'n lloch de ser brillanta
es mes negra que 'l quítrá.

AUGUST BUSQUETS.

PLORS Y RIALLAS.

Plora la nina enganyada,
Y se 'n riu son seductor.
—¿De qué ploras, tu, nineta?—
—¡Ay! jo plor de enamorada.
—¿Y tú, de que rius, galan?
—¡Ay! jo rich, també d' amor.—

F.

¿Y A MI QUE?

Que va mal l' hisenda,
Qu' estam empenyats,
Que lo paper baixa,
Qu' anam á captar,
No res se m' en dona,
A mi tant me fá,
Que rode la bola
Que vaje rodant.

Que hi ha poca feina.
Que ja s' van tancant
Los tallers y fábricas,
Y s' apuja 'l pa,
No res se m' en dona,
A mi tant me fá,
Que rode la bola
Que vaje rodant.

Que mana don Pere,
Que mana don Pau,
Si son uns pillastres,
Si son uns tabals,
No res se m' en dona,
A mi tant me fá,
Que rode la bola
Que vaje rodant.

Y en fi, si algun dia
Lo cel cau abaix,
Y aixafa á tot vitxo
Y jó estich salvat,
No res se m' en dona,
A mi tant me fá,
Que rode la bola
Que vaje rodant.

PERE BELTRAN.

LA VIDA.

(A mon amich Blay Marchante.)

Es ay! amich estimat,
un d' aquells jardins, la vida,
que per flors tan sols te rosas:
de modo que si bé ho miras
trobarás per cada flor
una dotzena d'espinas.

FRANCESC MARULL.

A MA PATRIA.

Respira joh Pátria! jamay te 'n cansis
mon cor que esclata gojos está
respira sempre no al vil t' atansis
jamay respiris per lo tirá.

Brilli l' aurora per la pradera
brilli la perla n' al fons del mar
canti la Musa mes encisera
y tinga tino per inspirar.

Tos fills t' admiran joh Catalunya!
donalshi gloria també lloren,
que ja 'l poeta fa en terra llunya
ressó de lira sentir dant plers.

Respira joh Pátria! jamay te 'n cansis.
mon cor que esclata gojós está
respira sempre no al vil t' atansis
jamay respiris per lo tirá.

CLAUDI OMARCH Y BARRERA.

A CUALSEVOL.

Ay Peret ja estich cansada
de tanta raleta y mona
tractam donchs, un xich mes be
que ja veus que so persona.

JOSEPH CAMDERROS.

Avans nena d' estimarte
vull saber lo qu' a e ignoro
lo teu fondo vull coneixe
y vull coneixe 'ls teus fondos.

CARLOS GALCERÁN.

Parodiant una corrida
de toro 'm vares fer fé
noya: ab tu no 'm casaria
no 'm agrada aquet paper.

CHARRIERA.

No toca á vosté la llantia
aquesta setmana Joan?
deya un vehi per l' escala
mentres l' anaba posant,
y va dir un que pujaba
no: á mi 'm deurá tocar.
Aquell instant cau la llantia
y en efecte ho va acertar.

JAUME VIRGILI.

Era un pobre traginer
que sobre un burret montat
fugia desesperat
de Maria sa muller,
y tanta por l' hi tenia
quant lo burret l' hi bramá!...
que al moment éll exclamá
—¡Ja m' ha sentit la Maria!...

EUDALD SALA.

Vaig trovar en Joan Basa
y va di mol satisfet
¿qu' no sab que ya m' hi fet
á Babelona una casa?
es cos que 'm ve de nou
¿y dons com s' ho ha arreglat?
—L' espasa que l' hi ha tocat
algo de D. Pere Bou.

E. FALCO.

Lo sastre Pa s' esclamaba
ab un minyó tambana
que debent jamay pagaba
una fina americana:

—¿Qui l' ha fet? digt' 'l minyó.
—Jo: ¿perque grandisim plaga?
—Perque aixis jo tinch rahó,
«Aquell que la fa la paga.»

JOSEPH CAMPAMÁ.

Es fidel y molt t' estima
Prima.

Lo qui aprent de solfa, entona
Segona.

Y de estar, tinch la fatlera
Tercera.

L' anar brut me desespera
y per anar un xich net
me mudo molt sovintet.

Prima, segona y tercera.

F. CLARASSÓ.

Jo neixo com una planta
casi sempre arreconat
ma existencia no mes dura
que prop de tres mesos l' any

Pero si acás vols trovarme
á tot temps, sols tens que anar
á passejar per la Rambla
y allí segur que 'n veurás

Amés tinch també y no es broma,
cosas d' aucell, ves que tal
y tinch... be vaja endevinam
que bé massa que hi parlat.

M. MESTRES.

Lo nom d' aquesta senyora y 'l de la Flor natural
lo sabrán dissapte próxim si no l' han endevinat.

NOM DE LA FLOR NATURAL

DELS «JOCHS FLORALS» PASSATS.

SOL-FA.

NOM DE LA ANTERIOR

REINA DE LA FESTA.

Donya endavinalla CRITICA.

MEMORIA DEL SENYOR SECRETARI
DE AQUESTOS «JOCHS FLORALS»

De las composicions rebudas en secretaria fins a las 12 del mitj
dia del dimecres anterior, ha resultat lo seguent

JUDICI DEL CONSISTORI.

Premi de Prosa.—Lo fret.—Accésit.—La Criada.—
Menció.—Anécdotas.—Premi de vers.—A la divina As-
tre.—Accésit.—Lo carro del progrès.—Menció.—Cer-
tesa.—Mudansas.—Anacreontica.—Un despreci.—
Plors y cors.—Dolora á Dolors.—La felicitat.—Altre
cansó.—Premi d' humor.—Gatzara.—Accésit.—Rabas
fregits.—Menció.—Un amor degollat.—Pobre flavió.—
Llinatge.—Refleció.—Llástimas.—Amor bestial.—
Mal entés.—Pensaments sobre amor A ella (Sonet).—
Un tenor.—Xirigalls.—Menjars.—Cosas grans.—Serra.
—Epigramas.—Cançons (á Gertrudis).—Illetreta (á
mon amich P. F. S.).—Cançons (á la meya).—A Eu
genia.—Dols y sletat.—Cançons (á una planchadora).

Carbassas:

Endechas.—A ma amant.—Una llágrima.—Morires.—
Perque te 'n naves jay!—Sobre la tomba.—Un som-
ni: sonet.—A ella.—A....—Epitafis.—N' om xocan
noms estranges.—La Lluna.—A tú.—Epigramas.—
Pobret.—A un pensament.—Cuentos (imitació).—Un
desgraciad.—La rosa d' amor.—Llarch de dits.—Deu-
ta.—Bon aritmètic.—¡Qu' es estrany!—Esperiment.
—Casualitat.—El gran qué.—Ja se qui es.—Que pot
el diné.—Lo int per cent.—Epigramas.—Lo viudo.—
M' entens.—In dato.—Barbarus!—Bunyol.—Promp-
titut.—Sone primer, Sonet segon. Sonet tercer.—
Recort á maymada.—Quina gana.—L' única figa.—
Alsa Palili.—Al mes de Maig.—Al ball [!].—Que soch
gandul.—Mlehit siha 'l diner [!].—Epigrama A J. O.
M.—Cambs de temps.—A Esperansa [á J. V.].—Las
tres gracies [!].—Falta de ortografia.—La alsina y la
canya.—It ser la tocará.—A....—Tabaco de una pa-
catilla.—Cuento.—Malament cuan surt avans de
temps.—Qui tot ho vol....—Comparació.—A un poe-
ta.—Mor amor.—Lo pati de en Llimona.—Lo mon
(Sonet).—Lo traidor.—Pensaments.—Refleccions.—
Quin danyre.—Un pensament.—Ves quin gust.—
Concelis.—Pobre xato.—A Esperansa.—Escoltin.—
L' anar á Monserrat.—No hi vareig atinar.—Un cas-
sador.—un aucell.—Dos sospirs.—Desmentir á una
mentia.—Benhaja la samarreta.
Lo que 's fa publich pera satisfacció dels interes-
sats.

Lo SECRETARI.

N'a: Preguem als que tiugan treballs premiats
que 'ns envihin tant per que no 'ns entenem de
feia.

Es llarch: volem cosas curtas y de xiste.

SASTRERÍA.

DE JOSEPH CAMDERROS.

Basar de robas fetas y á mida.

Gran sortit de capas, karrichs y trajos confec-
cionats desde 8 duros á 14, sens engany tot de
llana; també hi ha un variat sortit pera la mi-
da; géneros de las principals fábricas.

90, Hospital, tenda

100,000 FELICITACIONS DAURADAS

desde 3 rals á 40, lo 100, propias per tota classe
de oficis y establiments.

Plassa de Milans, 2 litografia.

FELICITACIONS PER NADAL

á 5 rals. lo 100, se 'n venen de dauradas y pre-
nentlas á mils á 4 rals.

Litografia d' En Riera, Ample, 15 tenda.

LLIBRERÍA Y PAPERERÍA

Y DEPÓSIT DE MUSICA

DE M. PUJOL Y MARTINEZ,

Rambla d' Estudis, n. 5.

En dit establiment se trova de venda la

SENS RIVAL EN LO MON

TINTA DICRÓICA

comunicativa, senzilla y de colors

¡MILLOR QUE TOTAS LAS CONEGUDAS!

No oxida las plomas ni castiga 'l paper.

Papers pera escriure, de totas classes.

	Rs.
BIBLIA DE LA HUMANIDAD, per Michelet.	12
LAS MUJERES Y SUS NOMBRES.—ELLAS.	6
FULLAS SECAS, (poesias de D. S. Alsina).	2
MANUAL DEL PINTOR á la ayguada y al lavad.	5
CATECISMO de los Maquinistas y fogoners.	10
EL MODERNO DESTILADOR LICORISTA.	24
Obras de Koch, de Verne, Mayne-Reid, Aimard y altres celebrats autors.	
Se admeten suscripciones á la Ilustració Espanyo- la y Americana, Moda y Correo.	

Secretaría: RAMBLA D' ESTUDIS, N.º 5, LLIBRERIA.

Imp. de Pere Casanovas. Riera Alta, 11.